

Industrier. Det er klart, at der her foreligger berettigede Krav paa en Forandring, og at disse Mængder maa staa i første Række til at afhjælpes.

Naar jeg dernæst i Almindelighed skal angive det Grundprincip, som jeg mener bør være det ledende med Hensyn til vor Behandling af Beskyttelsespørgsmaalet, da kan jeg i det Hele og Store slutte mig til det Standpunkt, hvorpaa den høitærede Finantsminister har stillet sig. Jeg er — det behøver jeg maasse neppe at sige — rent Principmæssigt en ubetinget Tilhænger af Frihandel. Det er min Overbevisning, at der, for eller senere, vil komme den Dag, da hele dette System af Beskyttelse, Protection og Obstruktion, hele dette System af Toldkrig i Fredstid, hele denne Tro paa, at naar man giver 2 Kroner og faar 3 Kroner til Gjengjæld, saa taber man 1, den Tid, siger jeg, vil komme, da hele denne middelalderlige Bagage vil blive afleveret til Fortidens Pulterkammer, for at opbevares der sammen med Slaveri, Hegeprocesser og lignende Antikviteter. Ikke mindst betegnende i saa Henseende er det, at den Reaktion, der i de senere Aar er fremtraadt mod Frihandelen, i Modætning til den Reaktion, som iøvrigt har fundet Sted paa mange andre økonomiske Omraader, ikke har søgt at skabe sig en ny videnskabelig Grundvold. Den Oprævelse af de gamle Beskyttelsesforsikringer, som begyndtes af Adam Smith, og som Bastiat fuldvendte, den er gjort saa grundig, at det vilde være haabløst at søge at lappe dem sammen igjen. Det skulde da synes, at det maatte være Opgaven at søge at udfinde et nyt theoretisk Grundlag, hvorpaa man kunde basere en ny Forordning om Beskyttelse; men der er ikke, ialtfald ikke mig bekendt, gjort noget alvorligt Forsøg i denne Retning. Forordningen om Beskyttelse nutildags bygges enten paa hine gammeldags Sofismer, som forlængst ere flaaede ihjel, eller ogsaa stille Beskyttelsesmændene sig simpeltthen paa det praktiske Standpunkt, at de i Kraft af forskellige Betragtninger og forskellige Motiver, som kunne være mere eller mindre berettigede, hævde, at der under de konkrete Forhold, saaledes som Forholdene praktisk stille sig, kan være berettiget Grund til at konstituere eller navnlig til at opretholde en bestaaende Beskyttelse. Denne sidste Opfattelse er jeg for mit Vedkommende heller ikke paa nogen Maade tilbøielig til, rent praktisk set, paa Forhaand at ville erklære for uberettiget. Den høitærede Finantsminister har ifjor i Landstinget — jeg vil tillade mig i al Korthed at sammenfatte de Principer, som han

besangaaende har fremsat — erklæret: han vilde ikke „lægge an paa at fremkalde nye Produktionsvirksomheder gennem Beskyttelse“; det stillede sig for ham som tvivlsomt, „om man vilde kunne forsvare at indføre Beskyttelsesystemet, hvor det ikke støtter sig til en lang Fortid“; men under de faktisk bestaaende Forhold vilde han „ikke formindste den bestaaende Beskyttelse nder, hvad vedkommende Produktionsvirksomheder kunde taale“; han vilde derfor holde paa den „fornødne“ Beskyttelse, hvilket „ikke er ensbetydende med den nuværende Beskyttelse“; thi „der kan ikke være Tvivl om, at den nuværende Beskyttelse paa ikke faa Steder er langt større end fornødent“. Til disse Betragtninger slutter jeg mig i det Store og Væsentlige. Det Standpunkt, hvorpaa den høitærede Finantsminister her har stillet sig, forekommer mig ikke blot økonomisk forsvareligt, men tillige statsmandsmæssigt. Jeg ønsker, at endel af de Uendringer i Retning af forøget Beskyttelse, som Landstinget har foretaget, maa blive førte tilbage til det Grundlag, som Regjeringen i sit oprindelige Lovforslag har stillet sig paa. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa Detailerne heraf. Heller ikke skal jeg gaa ind paa en Gjendrivelse af de forskellige tilbøieligheder i hoi Grad besynderlige Argumenter, som ere blevne førte i Marken til Forsvar for Bevarelse og Stærkelse af Beskyttelsen. Det kunde være meget fristende, thi mange af disse Argumenter frembyde saa svage Sider, at det vilde være et ret taknemligt Arbejde at tage fat paa dem. Det vilde imidlertid føre mig for langt; jeg vil derfor hellere lade det ligge og indskrænke mig til at angive de Grunde, som for mig ere afgjørende, til at jeg, uagtet jeg i Principet er en Tilhænger af Frihandel, dog mener at burde slutte mig til den høitærede Finantsministers Standpunkt.

Disse Grunde ere tre. For det første deler jeg tilfulde den Anskuelse, som hævdes af enhver beständig Reformen paa dette Omraade, at det ikke er forsvareligt at gaa voldsomt og hidstigt tilværks og ved at kuldstaste Beskyttelse, som gennem en Nærkræfte har bestaaet, at give Industrier til Pris for Udelæggelse, som under Lovgivningens Ringer ere fremblomsrede. Det maa erkjendes, at det ikke stemmer med en rolig og fornuftig Udvillings Tarv at udsætte maasse store pekuniære og store personlige Kræfter for økonomisk Tilintetgjørelse gennem pludselige og stærke Umvæltninger i det Bestaaende. Det er haardt for den Enkelte, der har skabt sig en Virksomhed i Tillid til den eksisterende Lovgivning, at se denne Virksom-